

"Trigger" - 28.9.2017 - Guri W.

"Tvinget vennskap"

«Jeg er altså ikke for mobbing, men heller ikke for vennegrupper» skriver innleggsforfatteren.

Illustrasjonsfoto: SCANPIX NTB scanpix

Lærerne oppfordrer til vennegrupper og den som våger å si imot blir sett rart på og skjelt ut

I anledning nytt skoleår er det ikke lenge siden skolen arrangerte foreldremøte. Etter den sedvanlige gjennomgangen av tanker skolen og lærerne har rundt undervisningsmetoder, psykososialt miljø og så videre i skolehverdagen, ble jeg noe forbauset da lærerne oppfordret oss til å fortsette med vennegrupper, som de begynte med året før da de var førsteklasinger.

Til den uinnvidde går dette ut på at unger, som vanligvis ikke tilbringer tid sammen, skal møtes hjemme hos hverandre etter skoletid og foreldrene skal legge til rette for felles aktiviteter og selvsagt servere noe å spise.

Når ungene hentes skal foreldrene inviteres inn på kaffe, sånn at også foreldrene skal bli bedre kjent.

Kort sagt er tanken bak at unger skal bli bedre kjent på tvers av interesser og kjønn, samt at det skal hindre at noen faller utenfor; man mobber ikke dem man har vært hjemme hos.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag har sagt ganske klart at skolen ikke kan pålegge foreldrene dette, men det hindrer ikke lærerne i å oppfordre til dette og den som våger å si imot blir sett rart på og i enkelte tilfeller skjelt ut! Er du imot vennegrupper er du for mobbing, er konklusjonen.

Jeg er altså ikke for mobbing, men heller ikke for vennegrupper. Jeg vil ikke tilbringe den dyrebare tiden jeg har sammen med ungen min, med andre unger som verken mitt barn eller jeg har noe til felles med.

Det er nok fellesarrangement likevel, alle bursdager på trinnet feires med alle til stede, det er skogturer, juletefester og sommerfester i tillegg til egne mødre- og fedrekvelder.

Utenom dette kommer ungens selvvalgte ettermiddagsaktiviteter; turn, fotball, bandy, håndball, taekwondo osv. Og så vil altså skolen, trinnkontaktene og mange andre foreldre at vi i

tillegg skal ofre flere ettermiddager i året på dette?

Jeg for min del vil være med venner jeg selv har valgt, hvor festlig ville du ha syntes det var å måtte leke med noen du synes er teit, med folk du ikke har noe til felles med eller ikke liker?

I tillegg til mine grunner for ikke å bejuble dette, er det også folk med dårlig råd, liten plass, sykdom og så videre, som det heller ikke passer særlig godt for.

Min unge syntes dette var noe herk i fjor, bedre blir det nok ikke i år. Og jeg må drikke kaffe med foreldre som prater om tema jeg har null peiling på, mens vennegruppas «versting» løper rundt og roper de grovste ord både på norsk og engelsk.

Er ikke ungen din med, føler den seg utenfor, sier tilhengerne. So be it, tenker jeg.

OPPGITT FAR

(Av hensyn til ungen min, og for så vidt meg selv, beklager jeg at jeg må være anonym)

Apropos foreldrerollen, holdninger etc 😊